

om denne Kritiks større eller mindre Berettigelse.

Ved min Indtræden i Birkerød Sogneraad mødtes jeg med 3 kvindelige Kolleger, en Repræsentant for Højre, en socialistisk og en liberal. Min Opfattelse af Spørgsmaalet »Kvinderne i de kommunale Raad« hviler i alt væsentligt paa Iagttagelse af disse tre's Virken i Raadet, hvorfor jeg maaske bedst vil kunne gøre Rede for mine Indtryk gennem en kort Karakteristik af hver enkelt af dem.

Højrepræsentanten, Fru X., trak sig efter kort Tids Virksomhed ud af Raadet — forstaaeligt nok, for hun egnede sig ikke til at være der. Hun var en fintdannet, elskværdig Dame fra et velstaaende Hjem med gammel Kultur — udpræget ideelt anlagt, men ængstelig overfor alt, hvori hun mente at kunne spore »nedbrydende Tendenser«, sky for hvad der forekom hende for brutalt demokratisk. Hun manglede det Gran af Haardhudethed, som er nødvendigt for dem, som vil tage aktiv Del i det offentlige Liv; desuden faldt det hende til Tider svært at fæste Lid til Modstandernes »gode Tro«, naar disses Anskuelser kom paa tværs af hendes egne, ideelle Synspunkter; og naar Vinden til Tider blæste lidt skarpt om Hjørnerne under Debatten, følte hun sig pinligt berørt derved. Fru X. var paa en vis Maade — som en af hendes Kolleger sagde om hende, da hun trak sig tilbage — »for god« til at sidde i Sogneraadet.

Socialdemokraten, Fru Y., er en god Repræsentant for den Stand og de Interesser, som har ført hende ind i Raadet. Selv en dygtig og stræbsom Arbejder, forstaar hun at vurdere Arbejdet efter Fortjeneste. Hendes medfødte sunde Sans hindrer hende i at henfalde til den trivielle Partifælle-Idealisme, som i enhver Arbejder ser et uskyldigt Offer for Kapitalismens Forbandelse; de smaa i Samfundet har i hende en ivrig og forstaaende Talsmand, som dog ikke er blind for, at ogsaa de kan have deres Skavanker, og at ikke hele Uretten er paa den anden Side — det samme kan iøvrigt i alt væsent-

ligt siges om hendes mandlige Kolleger i Raadet.

Endelig har vi den tredje, *liberale*, Repræsentant, Fru Z. Om hende betænker jeg mig ikke paa at sige, at hun med Glans vilde kunne hævde Stillingen i en hvilkensomhelst parlamentarisk Forsamling. Ved sin Intelligens og praktiske Klogskab gør hun sig gældende trods nogen af sine mandlige Kolleger; hendes Arbejdsevne og Pligttroskab overfor det paatagne Hverv gør hende til et værdifuldt Medlem af Raadet, samtidig med at et fornøjeligt diplomatisk Snille gør det partimæssige Samarbejde med hende til en Svir.

Da et Formandsskifte for nylig var paa Tale, vilde hendes Valg til denne Plads utvivlsomt med Lethed kunne være ført igennem; kun hendes egen beskedne, men bestemte Vægring ved at modtage Valg, hindrede hendes Kandidatur i at komme til offentlig Drøftelse. Jeg beklager det, for saavidt som, jeg ingen Tvivl nærer om, at hun vilde have ført Beviset for, at en Kvinde udmærket godt vil kunne bestride en saadan Stilling.

Skulde jeg kort udtrykke min Opfattelse af Spørgsmaalet »Kvinderne i de kommunale Raad« vil det komme til at se omtrent saaledes ud:

Mange Kvinder (de allerfleste) har deres Plads i Hjemmet fremfor i det kommunale Raad; dem bør man selvfølgelig ikke vælge — de kvindelige Medlemmer bør, ligesom de mandlige, udpeges med Kritik. Paa den anden Side raader Kvinderne over saa megen ubrugt Arbejdskraft (mange af dem har jo langt bedre Tid end Mændene), at det vilde være meget upraktisk ikke at lade den komme det almene tilgode.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Kvinderne har nogen særlig Mission at øve, særlige Opgaver at løse, maa jeg sige, at dette kun i ringe Grad har gjort sig gældende hos os; vore kvindelige Kolleger har troligt baaret deres Del af Dagens Byrde sammen med os andre og har hverken gjort det bedre eller daarligere end vi.

En Ting har mine kommunalpolitiske Erfaringer ialtfald bragt mig: en urok-

kelig Tro paa Kvindernes baade praktiske og ideelt set ubestridelige Berettigelse til at vælges ind i de kommunale Raad og give deres Ord med i Laget. Det vil sikkert gaa med denne Reform som med alle betydningsfulde Fremskridt: Naar man først har vænnet sig til at regne den som en Kendsgerning, vil intet fornuftigt Menneske mere kunne tænke sig Muligheden af eller nære Ønske om at vende tilbage til den tidligere Tingenes Tilstand.

Aage Mantzius.
cand. mag. Skolebestyrer.

Fra Næstved Byraad.

Da jeg forleden Morgen til min Frokost læste »Kvindevalgret« og saa Frk. Knudsens Artikel, udbød jeg straks: »Jeg vilde nødig skrive en Artikel om mit Byraadsarb., det maa være svært«. Nu ligger foran mig en elskværdig Henstilling fra Redaktøren og hvad har jeg andet at gøre, end at gribe Pennen og skrive løs.

Hvad har jeg virket i de forløbne 3 Aar?

Jeg blev valgt ind i Fattigudv., Skoleudv., samt Udvalget for Vand og Elektricitet — det var de staaende Udvalg; saa har jeg været Medlem af »Det udvidede Skoleudvalg«, der fremkom med Plan til Skolevæsenets Omordning; jeg har været Revisor for Havnens Regnskab og jeg blev valgt ind i et Udvalg, der skulde fremkomme med Forslag til Kommunebogholderiets Omordning (tidligere havde vi kun en Kæmner og Arbejdet paahvilede saa de forskellige Udvalg, der atter antog fornøden Hjælp, nu blev hele Arbejdet samlet paa et Sted, vi fik en Kommunebogholder, en Kasserer, en Forsørgelsesinspektør o. s. v.). Saa har jeg været i Udvalg angaaende en ny Politivedtægt, er i Tilsyn med Plejebørn, i Legatudvalg o. s. v.

I Fattigudvalget fik jeg Posten som den, der skulde anvise Hjælpen til de Trængende. Vi havde ingen Fattiginpektør. Jeg havde Kontortid 2 Timer hver Dag og selv om jeg, da vi fra November 1911 fik en Forsørgelsesinspektør, slap et stort dagligt Arbejde,